

عنوان مقاله:

تعامل فرهنگ سنتی و نوین در خراسان جنوبی بر اساس نظریه جوامع منشوری ریگز

محل انتشار:

دومین همایش ملی فرهنگ دانشگاهی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسین فرزانه پور - ضو هیئت علمی گروه علوم سیاسی دانشگاه بیرجند

سمیه دادوند - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه بیرجند

علی اکبر یاری القار - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

مطالعات کلاسیک توسعه که آلکسی اینکلس و مارتین لیپست واضعان آن هستند؛ به کلی فرهنگ سنتی را تحت الشعاع خود قرار می دهند و آنرا تا حد زیادی ناکارآمد و منسوخ تلقی می نمایند؛ در حالی که نظریات جدید توسعه به ویژه در خوانش لوسین پای و فرد ریگز، نوعی همزیستی مسالمت آمیز و تعامل بین نوگرایی و فرهنگ سنتی ایجاد کرده اند. در مطالعات جدید توسعه که کاربرد فراوانی در کشورهای جهان سوم دارد؛ نیازی نیست تا به طور یکدفعه با سنتهای قدیمی وداع کنیم بلکه می توان عناصر فرهنگ سنتی را در خدمت توسعه فرهنگی درآورد. آنچه ریگز در نظریه جوامع منشوری (جوامع انتقالی) مد نظر دارد این است که این جوامع آن قدر پیشرفت نکرده اند که بتوان آنها را همپراز جوامع توسعه یافته لحاظ کرد. از سویی از فرهنگ سنتی نیز فاصله گرفته اند و نمی توان آنها را سنتی قلمداد کرد بلکه دوران گذار و انتقال را سپری می کنند. هدف این پژوهش کاریست این نظریه در تبیین فرهنگی به ویژه فرهنگ دانشگاهی در حوزه مطالعاتی خراسان جنوبی است. کارگزاران مدرسه شوکتیه سنت وقف (یکی از عناصر فرهنگ سنتی) را در استخدام مدرسه ای با شیوه نوین (یکی از عناصر فرهنگ نوین) گرفته اند و نوعی

کلمات کلیدی:

فرهنگ سنتی، فرهنگ نوین، جوامع منشوری، وقف، لوسین پای، ریگز.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/970379>

